

Arrest

nr. 224 906 van 13 augustus 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. LYS
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 4 december 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 oktober 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 maart 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 maart 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. ASSELMAN *loco* advocaat M. LYS en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 31 oktober 2015 toe op het Belgische grondgebied en diende op 9 november 2015 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) trof op 30 oktober 2017 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan diezelfde dag per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Pashtoun van origine te zijn. U bent geboren in het dorp Pekha in het district Achin van de provincie Nangarhar. Bij aankomst in België verklaarde u zich zeventien jaar oud. U woonde uw hele leven in Pekha, maar het laatste jaar voor uw vertrek uit Afghanistan woonde u in het dorp Daka in het district Momand Dara om Daesh te ontvluchten. U ging gedurende één maand naar school in Daka en zorgde voor het vee.

Op een dag ging u naar de bergen om de geiten te laten grazen en u had uw radio meegenomen. U werd benaderd door enkele personen (vermoedelijk Daesh-leden) die u om voedsel vroegen. U antwoordde dat u brood had hogerop in de bergen en één van de personen ging het eten halen. Daar ontdekte hij dat u een radio had die liedjes speelde. U werd er door deze persoon op gewezen dat liedjes verboden zijn. U antwoordde dat u niet meer naar de liedjes zou luisteren, maar kreeg toch een stamp. Op het moment dat hij uw radio wilde kapot maken greep u een steen en sloeg hem ermee op het hoofd. Hierop viel deze persoon van de berg. De andere mensen die u om het voedsel hadden gevraagd hoorden het kabaal en kwamen in uw richting, maar u kon ontsnappen naar uw huis. Thuis aangekomen vertelde u uw moeder wat er was gebeurd en u ging dezelfde dag naar uw oom langs moederszijde. De vermoedelijke leden van Daesh waren u inmiddels komen zoeken aan uw huis in Daka. U besloot om Afghanistan te verlaten. U was twee tot tweeënhalve maand onderweg. Op 31 oktober 2015 arriveerde u in België en op 9 november 2015 diende u een asielaanvraag in te Brussel. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u te worden ontvoerd door Daesh.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u voor: een taskara en een envelop

B. Motivering

Overeenkomstig de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 25 april 2016 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2°; 6§2, 1°; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 blijkt dat u meer dan 18 jaar oud bent en dat uw leeftijd op 20.3 jaar geschat kan worden met een standaarddeviatie van 2 jaar. Bijgevolg kunt u niet worden beschouwd als minderjarige.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u tijdens uw gehoor herhaaldelijk en uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS1 p.2,23; CGVS2 p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er kon worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit Achin. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Op basis van uw verklaringen dient te worden geconcludeerd dat u geen realistisch zicht biedt op verschillende essentiële elementen van uw identiteit.

Vooreerst kan er geen geloof worden gehecht aan uw profiel als minderjarige. U verklaarde bij uw aankomst in België 17 jaar te zijn. Uit het leeftijdsonderzoek blijkt echter dat u ongeveer 3 jaar ouder bent dan dat u verklaarde. Met uw voorgehouden profiel als minderjarige kan met andere woorden geen rekening worden gehouden. Verder hangt u een weinig helder beeld op van uw leven in Pekha als 18-jarige. U werkte er niet, maar ging naar de madrassa, speelde wat en bracht gras en ontbijt naar uw vader (CGVS1 p.7; CGVS2 p.3-4). Na aandringen om meer over uw bezigheden en activiteiten in Achin te

vertellen, herhaalt u telkens hetzelfde. Van iemand met uw profiel – een 18-jarige man, wonende in ruraal Achin en wiens vader landbouwer is – kan men verwachten dat u toch de armen uit de mouwen moest steken om in zulk een omgeving te overleven. Desalniettemin heeft u het CGVS geen duidelijk zicht geboden op uw werkelijke bezigheden in Achin. Immers, een dag van een 18-jarige man in het landelijke Achin moet toch meer gevuld zijn dan het louter volgen van Koranlessen, het brengen van gras en ontbijt aan uw vader, en het spelen van spelletjes. Uw voorgehouden profiel als minderjarige die in Achin woonde wordt op deze wijze in vraag gesteld.

Naast uw voorgehouden minderjarigheid, valt een tegenstrijdige verklaring op. Enerzijds stelt u tijdens het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) van 25 mei 2016 tot tweemaal toe dat Daka in het district Achin ligt (DVZ punt 10 p.4 en punt 13A p.5). Anderzijds komt u later op het CGVS te verklaren dat Daka in het district Momand Dara is gesitueerd (CGVS2 p.7-8). Dat u, die minstens één jaar in Daka verbleef en waar uw andere familieleden momenteel nog wonen, zich op deze manier zou vergissen van district is opzienbarend (DVZ punt 10 p.4 en punt 13A p.5; CGVS1 p.9,13,15). De districten van Achin en Momand Dara delen zelfs geen grens met elkaar. Sterker, Daka ligt meer dan dertig kilometer van de grens met Achin verwijderd. Deze vaststellingen maken uw verklaringen des te opvallender.

Verder situeert u de komst van Daesh in Achin te vroeg. Op 31 oktober 2015 arriveerde u in België en u verklaarde ongeveer anderhalve tot tweeëneenhalve maand onderweg te zijn geweest (DVZ punt 31 p.10; CGVS1 p.5). Wat impliceert dat uw vertrekdatum uit Afghanistan tussen 15 augustus 2015 en 15 september 2015 moet zijn. U vertelde daarbij dat u ongeveer één jaar in Daka verbleef en daarvoor heel uw leven in Pekha woonde (DVZ punt 10 p.4; CGVS1 p.5). De tijd dat u een jaar in Daka verbleef situeert zich dus ongeveer vanaf augustus/ september 2014. De reden waarom u en uw familie van Pekha naar Daka verhuisde was omdat Daesh er kwam en ze uw vader doodden (CGVS1 p.5). Daarenboven verklaart u zelfs dat reeds twee tot tweeëneenhalf jaar voor uw vertrek Daesh in Achin aanwezig was (CGVS1 p.15). Dit zou betekenen dat Daesh al in de zomer van 2013 aanwezig was in uw regio. Deze voorstelling van zulk een vroege Daesh-aanwezigheid in uw regio is echter compleet onaanvaardbaar. De informatie waarover het CGVS beschikt wijst duidelijk aan dat Daesh pas in de het voorjaar van 2015 een aanwezigheid kende in uw regio. U, die op het moment van uw verhuis uit Pekha minstens 18 jaar oud was, zou deze inschatting toch beter moeten kunnen maken. Deze vaststelling ondermijnt uw voorgehouden verblijf in Achin dan ook sterk.

Hierbij aansluitend kent uw kennis over de wijze waarop de taliban met de burgers van uw regio omgaat enkele opvallende hiaten. U zegt dat de taliban persoonlijk aan de deur van de dorpingen komen om 'ushr' te vragen (CGVS2 p.17). In werkelijkheid hangen de taliban een nota op aan de moskee of wordt er een aankondiging gedaan tijdens het vrijdaggebed, waarna de mensen aan een door de taliban aangeduide persoon hun 'ushr' dienen te geven. Ook uw verklaring dat het deel van de oogst dat aan de taliban wordt afgestaan steeds één derde van de oogstopbrengst beslaat, is incorrect (CGVS2 p.12). In theorie moet men tien procent van de oogst afgeven, in de praktijk blijkt het zelfs maar om één tot drie procent te gaan. Dat u de bal zo mislaat over deze gang van zaken in uw eigen regio, is opvallend.

Ook over de gebruikelijke gewichts- en oppervlaktematen uit uw vermeende regio van herkomst schiet u tekort. U stelt dat uw familie in Afghanistan twee jerib land hadden en dat dit ongeveer overeenkomt met de oppervlakte van het gehoorlokaal op het CGVS (CGVS1 p.8). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt stemt één jerib overeen met ongeveer 2000 m². Hoe u dan tot de vaststelling komt dat het land van uw familie zo groot is als het gehoorlokaal van het CGVS is bijzonder. Daarenboven kent u de oppervlaktemaat 'biswa' niet en heeft u schijnbaar geen idee hoeveel biswa in één jerib gaan (CGVS1 p.8). Meer nog, de gewichtsmaten zijn evenzeer onbekend terrein voor u. U stelt verkeerdelijk dat één charak drie paw is en het gewicht van één ser of één mann kan u niet bepalen (CGVS1 p.9). Sterker, u weet dat één kharwar het gewicht is van een gevulde emmer met tarwe. Wanneer u dan wordt gevraagd om een voorwerp te vergelijken met zulk een emmer die één kharwar weegt kan u niets aanbrengen (CGVS1 p.9). Eén kharwar correspondeert met 560 kilogram. Dit gegeven brengt uw verklaring alsof één kharwar evenveel weegt als een gevulde emmer met tarwe in een ander daglicht. Wat voor soort emmer u hierbij voor ogen heeft is onduidelijk. Uw voorgehouden profiel van iemand die in een landelijke omgeving opgroeide en wiens familie aan landbouw deed wordt op deze manier verder afgezwakt.

Overigens schiet u evenzeer tekort in uw kennis over uw district Achin. Zo kent u ten eerste de plaatsen Koga Khel, Khumaki Kalay, Khowagi Kalay, Trely Achin/Tarely Achin niet (CGVS1 p.12,16,21). Koga Khel ligt dichtbij het districtscentrum van Achin en de andere plaatsen liggen allen nabij uw eigen dorp van Pekha. Ook een andere naam voor het district Ghanikhel, namelijk Shinwar, is u blijkbaar ontgaan (CGVS1 p.6). Over Mahroof Chena zegt u eerst dat u het niet kent, om meteen daarna te zeggen dat u de naam ervan wel hoorde. Aangezien u de naam hoorde wordt u gevraagd om het te lokaliseren of enkele dorpen nabij dit dorp op te noemen, maar daar slaagt u vreemd genoeg niet in (CGVS1 p.12). Ook de dorpen rondom Batan zijn u onbekend (CGVS1 p.13). Batan ligt nochtans niet ver van uw eigen dorp. Over Maidanak weet u dat het ver is van uw dorp maar wederom kan u geen nabije dorpen opnoemen of

zeggen welke sub-stammen er in Maidanak wonen (CGVS1 p.13). Des te opmerkelijker is de idee dat u weet dat Kahi aan het districtcentrum van Achin ligt, maar geen enkel dorp nabij Kahi en dus ook nabij het districtcentrum kan aangeven (CGVS1 p.15). U kan eveneens niet zeggen of er in Kahi iets te zien is zoals een ziekenhuis, een kliniek, een school of een madrasa (CGVS1 p.15-16). Uw argumentatie die stelt dat u niet over zulke informatie kan beschikken omdat u er nooit bent geweest is niet aannemelijk. Ondanks dat u er niet vaak bent geweest zou u toch in staat moeten zijn om enkele plaatsen nabij het districtcentrum te noemen van het district waar u bijna uw hele leven woonde.

Een ander heikel punt blijkt uw kennis over voornamen uit uw regio. Zo verklaart u dat het landconflict tussen de Alisherkhel- en Sepai-stammen vier à vijf jaar voor het eerste interview op het CGVS (d.d. 28 maart 2017) begon. Eigenlijk is dit conflict al langer aan de gang vanaf 2010. Over Malek Niaz weet u dat hij tot de Sepai-stam behoort, maar van welk dorp hij dan precies de malek was weet u niet (CGVS1 p.12). Daarnaast kan u de bijnaam Chaprasi niet aan hem koppelen (CGVS1 p.13). Malek Shah Mahmood, de rivaal van Malek Niaz kent u niet (CGVS1 p.12). Malek Shah Mahmood is echter malek in het door u bekende Baburkhel (CGVS1 p.16) en blijkt sinds lange tijd in vete te leven met Malek Niaz. Hij zou zelfs achter de aanval op een neef van Malek Niaz gezeten hebben.

Verder zeggen de namen van Qari Rahmat, Shahidullah Shahid, Hafiz Saeed Khan, Malim Mashooq, Haji Abdul Khaliq Maroof, en overheidsfunctionaris Noor Gul u schijnbaar niets (CGVS1 p.13-15). Ook de foto's van Shahidullah Shahid en Hafiz Saeed Khan herkent u niet (CGVS2 p.20). Qari Rahmat was een Talibancommandant sinds 2010 en in 2013 was hij in Shadal bazaar actief. Dat u hem niet kent is opvallend aangezien deze bazaar niet ver van uw dorp Pekha ligt en rekening houdend met zijn functie als talibancommandant. De namen van andere talibancommandanten actief in uw regio, zoals Abdul Qayum, Qari Khalid, Adam Khan en Waqif of te Qari Yasin, kent u eveneens niet (CGVS2 p.10,15,18). Shahidullah Shahid en Hafiz Saeed Khan waren dan weer de leiders van Daesh in Nangarhar. Niet alleen door uw herkomst uit Daesh maar ook door uw verblijf in Momand Dara een district dat grenst aan het gebied dat Daesh in handen had zou u met deze namen bekend moeten zijn. Tot de vaststelling dat Malim Mashooq en Haji Abdul Khaliq Maroof voormalige districtshoofden van Achin waren komt u eveneens niet (CGVS1 p.14-15). Nochtans waren ze niet zo lang voor uw vertrek uit Achin de districtshoofden van uw district, namelijk in 2012 en 2013. Noor Gul was de administratief functionaris van Achin en werd in augustus 2013 door militanten ontvoerd en gedood nadat zijn familie en een aantal burgers de ontvoerders zelf aanvielen. Tot slot kent u Anjabi, de zoon niet van de in Achin bekende leider van de Pakistaanse Taliban: Mangal Bagh (CGVS1 p.14). Hij was echter ook een commandant van de Takrik-Taliban van Mangal Bagh die erg actief en gekend was in uw regio. Het is opvallend dat u voornoemde personen niet kent. Deze ontbrekende of weinig diepgaande kennis vermindert het vertrouwen in uw verklaringen over uw afkomst verder.

Daarnaast dient er te worden gewezen op het totale gebrek aan kennis van de Afghaanse kalender van uw kant. U bent niet in staat om uw geboortedatum te verklaren. Zelfs het jaar of de maand volgens de Afghaanse kalender van uw geboorte kent u niet (CGVS1 p.3). U kan enkel aanbrengen dat u in de maand 'separa' werd geboren omdat uw moeder u dit vertelde (CGVS1 p.3). 'Separa' is noch in het Pashtou noch in het Dari de naam van een maand volgens de Afghaanse kalender. In welk seizoen deze maand dan moet worden gesitueerd blijft echter een raadsel (CGVS1 p.3). De datum, de maand of het jaar van uw vertrek uit Afghanistan zijn u eveneens onbekend (CGVS1 p.4). U blijkt zelfs niet in staat de maanden van de lente en de herfst op te noemen, en dit omdat niemand het u leerde (CGVS1 p.4-5). Deze redenering kan geenszins serieus genomen worden. U, een volwassen man, leefde uw hele leven in een rurale omgeving in Afghanistan (CGVS1 p.5; DVZ vragenlijst punt 10 p.4) waar uw familie zelf ook gewassen teelde (CGVS1 p.8). Dat u in zulk een omgeving niet op de hoogte zou zijn van de lente- en herfstmaanden, is onaannemelijk.

Tot slot blijkt de vraag welke Afghaanse feestdag het was één week voor het eerste interview op het CGVS (d.d. 28 maart 2017) te moeilijk (CGVS1 p.21). De idee dat u niet weet dat het Afghaanse nieuwjaar (of te 'Nowruz') één week voor uw interview op het CGVS was en dit tevens het begin van de lente aankondigt, wat van belang is in een agrarische omgeving als de uwe in Afghanistan, is erg opzienbarend. Ook op de vraag wanneer het voor het laatst verkiezingen waren in Afghanistan en waarom er dan verkiezingen werden gehouden blijft u het antwoord opmerkelijk schuldig (CGVS1 p.19-20). Nochtans blijkt uit informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd dat de inwoners van Achin wel degelijk hun stem hebben uitgebracht bij deze verkiezingen. Deze constatering wijzen wederom op uw onvermogen om een helder beeld te geven van uw werkelijke verblijfplaatsen voor u naar België kwam. Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u geen reëel zicht geboden op uw werkelijke profiel en heeft u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Achin gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaring dat u voor uw komst naar België in Achin heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich

volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afgaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens de gehoren op de zetel van het CGVS d.d. 28 maart 2017 en d.d. 19 juli 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan feitelijke herkomst uit Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen (CGVS1 p.23). Echter, u heeft er voor gekozen vast te houden aan uw initiële verklaringen en u herhaalde afkomstig te zijn van Achin (CGVS1 p.23-24).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande argumentatie niet weerleggen. De taskara legt u neer ter staving van uw identiteit. De taskara kan op geen enkele manier op zichzelf uw langdurig verblijf in Achin tot voor uw vertrek uit Afghanistan aantonen. Bovendien hebben dergelijke documenten enkel

een ondersteunende functie van geloofwaardige verklaringen. Op zichzelf vermogen deze documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardige herkomst te herstellen. Daarenboven blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd) dat veel valse en vervalste Afghaanse documenten door de hoge graad aan corruptie in uw land van herkomst tegen betaling te verkrijgen zijn. Hierdoor hebben Afghaanse documenten slechts een zeer beperkte bewijswaarde bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van de herkomst van een Afghaanse asielzoeker. De envelop toont enkel aan dat u documenten vanuit Afghanistan werden opgestuurd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van de algemene zorgvuldigheidsplicht. Tevens stelt verzoeker een beoordelingsfout vast.

Verzoeker houdt een theoretische uiteenzetting over de bewijslast in asielzaken waarbij hij nader ingaat op de bepaling van het land van herkomst van de asielzoeker. Omwille van bepaalde moeilijkheden, zo stelt verzoeker, dient de nationaliteit soms louter op basis van de verklaringen van de asielzoeker beoordeeld te worden. Hiervoor worden vragen gesteld over de regio van herkomst, het dagelijkse leven, de recente incidenten, enz... maar dient rekening te worden gehouden met het profiel van verzoeker.

In dit verband gaat verzoeker in op zijn leeftijdsbepaling. De commissaris-generaal geeft een groot gewicht aan het feit dat de door verzoeker opgegeven leeftijd niet overeenstemt met de leeftijdstest, zo poneert verzoeker, waarbij het resultaat ongeveer drie jaar ouder was dan deze opgegeven leeftijd. Verzoeker wenst een aantal kanttekeningen te plaatsen bij de betrouwbaarheid van het leeftijdsonderzoek en verwijst hiervoor onder andere naar een document van de Orde der artsen dat hij als bijlage bij zijn verzoekschrift voegt. Verzoeker brengt in herinnering dat hij zijn geboortedatum bij zijn aankomst in België niet kende en enkel zijn leeftijd kende waarbij hij stelde 17 jaar oud te zijn. Verzoeker beweert evenwel dat het verschil kleiner is op basis van de standaarddeviatie. Volgens verzoeker wordt aan leeftijd en aan geboortedata in Afghanistan veel minder belang gehecht dan in onze maatschappij waarbij hij een uittreksel uit een document van de *Immigration and Refugee Board of Canada* citeert. Verzoeker besluit dat het niet onwaarschijnlijk is dat hij bij zijn aankomst in België wel minderjarig was en pas meerderjarig was op het ogenblik van de leeftijdsbepaling en dat kan worden aangenomen dat hij minderjarig was toen hij Afghanistan verliet. Volgens verzoeker was zijn minderjarigheid een element van zijn profiel waarmee de commissaris-generaal rekening diende te houden bij zijn onderzoek.

Wat verzoekers voorgehouden profiel van landbouwer betreft, levert verzoeker kritiek op de overwegingen uit de bestreden beslissing betreffende de eenheden van oppervlakte en gewicht. Hierbij maakt verzoeker een vergelijking tussen het gehoorverslag en de eigen nota's van de aanwezige Franstalige advocaat. Volgens verzoeker heeft hij nergens verklaard dat 2 *jerib* zou overeenkomen met het gehoorlokaal. Naar het oordeel van verzoeker stelde hij enkel dat hij niet wist hoeveel *biswa* één *jerib* uitmaakt en dat hij in Afghanistan *Gwagee* als eenheid gebruikt, die ongeveer overeenkomt met de oppervlakte van het gehoorlokaal. Verder stelt verzoeker dat van iemand die enkel Koranschool heeft gevolgd niet kan worden verwacht dat hij meetkunde zou kennen en zou kunnen uitleggen hoeveel *biswa* een *jerib* uitmaakt.

Volgens verzoeker was ook de vraag die werd gesteld over een *kharwar* moeilijk te beantwoorden omdat dit vaardigheden vergt waarover een niet-geschoolde persoon niet noodzakelijk beschikt of niet kan gebruiken gedurende een stresserend moment als tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal.

Verzoeker merkt ook nog op dat de *protection officer* vragen stelt over Dari-woorden terwijl verzoeker geen Dari spreekt en andere concepten hanteert voor de meeteenheden. Volgens verzoeker blijkt echter

voldoende duidelijk dat hij een doorleefde kennis heeft over zijn vee, waarbij hij verwijst naar zijn verklaringen tijdens het gehoor over de koeien en de geiten. Hierbij merkt verzoeker nog op dat de tolk onderlijnde dat betrokkene een lokaal dialect spreekt en dat hij de kalender niet kan gebruiken maar zich in de tijd situeert aan de hand van de seizoenen en de religieuze feesten.

Naar aanleiding van het verwijt van de commissaris-generaal dat verzoeker geen duidelijk beeld heeft geschetst van zijn activiteiten in Achin als 18-jarige, brengt hij in herinnering dat hij waarschijnlijk geen 18-jarige was toen hij in Achin verbleef waardoor de commissaris-generaal een beoordelingsfout maakt als hij ervan uitgaat dat verzoeker volwassen was in Achin. Daarbij onderschat de commissaris-generaal naar het oordeel van verzoeker zijn activiteiten omdat hij gedurende 6 jaren elke dag, behalve vrijdag, naar de koranles ging, voedsel bracht naar zijn vader en voor de koeien van de familie zorgde, wat allemaal tijdrovende activiteiten zijn, waardoor het niet ongeloofwaardig is dat deze activiteiten de dag vullen en hij als minderjarige de armen uit de mouwen stak om bij te dragen aan de economische activiteit van zijn gezin.

Verzoeker stelt verder dat hij veel informatie kon geven over zijn onmiddellijke leefomgeving. Hij stipt hierbij aan dat hij een goede kennis heeft van zijn stam en de sub-stammen in zijn regio en doorleefde informatie kan geven over de clanconflicten, waarbij hij telkens verwijst naar het gehoorrapport. Volgens verzoeker doet de foutieve inschatting van het begin van het conflict geen afbreuk aan zijn doorleefde kennis.

Gelet op zijn leeftijd in 2010 meent verzoeker dat het niet ongeloofwaardig is dat hij niet precies weet van welke dorpen de genoemde personen de Maliks zijn en hij heeft het scheldwoord blijkbaar niet gebruikt, zodat hij dit niet linkt aan de Malik van zijn subclan. Verzoeker wijst erop dat hij de moskeeën en de scholen van zijn dorp kan benoemen en situeren. Wanneer de commissaris-generaal verlangt dat verzoeker zou weten hoeveel scholen er in heel Achin zijn, is dit te veeleisend, net als zijn vragen over de schoolkalender aangezien verzoeker deze niet beheerst en niet naar school is geweest.

Verzoeker oppert dat hij een goede kennis heeft van de buurdorpen van zijn woonplaatsen en dat hij de wegen kan beschrijven die hij heeft gebruikt, dat hij de Amerikaanse bases kan situeren en de afstand tussen zijn dorp en andere belangrijke plaatsen. Hierbij stelt verzoeker dat er vragen werden gesteld over dorpen die niet tot zijn onmiddellijke leefomgeving behoren zodat niet mag worden verwacht dat hij hierover nadere informatie kan verstrekken. Ook over de nabijgelegen districten, zo vervolgt verzoeker, kon hij de namen geven en hij weet dat Dehbala ook onder de naam Haskemina bekend is. Volgens verzoeker doet het feit dat hij niet onmiddellijk kan aangeven dat het district Ghanikel ook onder de naam Shinwar gekend is hieraan geen afbreuk, omdat hij de ganse regio als Shinwar benoemt. Daarnaast somt verzoeker een reeds incidenten of veranderingen op die hij kon benoemen of in de tijd kon situeren en zet hij in de verf dat hij informatie kon geven over leiders en belangrijke personen in zijn directe leefomgeving. Volgens verzoeker is het onredelijk zijn herkomst te betwisten op basis van de districtshoofden van 2012 en 2013, toen hij 13 of 14 jaar oud was en is het niet voldoende dat hij bepaalde personen op foto's, die hij nooit heeft gezien, niet kan herkennen.

Hij kan wél zeggen, zo gaat verzoeker verder, dat er conflicten zijn tussen Daesh en de Taliban en van het standpunt van de Taliban over cannabis en opium, maar hij meent dat de *protection officer* erop aandrong enkel te vertellen over de Taliban waardoor verzoeker niet in staat werd gesteld zijn eigen relaas te vertellen. Verzoeker stelt dat de commissaris-generaal zich niet mag beperken tot de activiteiten van de Taliban in Achin zonder het thema van de activiteiten van Daesh in het dorp van verzoeker uit te diepen.

Verzoeker brengt voorts in herinnering dat hij op precieze en doorleefde manier kon vertellen over wat er met de huiden van geslachte dieren gebeurde, dat hij een aantal lokale radiozenders kon benoemen en dat hij informatie kon geven over de positie van zijn vader en zijn familie ten tijde van het conflict met de Russen en dat hij zangers en zangeressen kent.

Wat de betaling van *ushr* betreft, begaat de commissaris-generaal volgens verzoeker een beoordelingsfout omdat, ondanks de aankondigingen in de moskee waarbij iemand van de Taliban wordt aangeduid bij wie *ushr* betaald moet worden, verzoeker beweert dat er wel degelijk iemand in naam van de Taliban komt opdagen om deze belasting te innen.

Verzoeker concludeert dat de commissaris-generaal focust op de onwetendheden en niet op zijn doorleefde kennis, terwijl uit deze kennis wel blijkt dat hij in Pekha en Daka woonachtig was en hem minstens de subsidiaire bescherming dient te worden toegekend.

Betreffende de status van vluchteling wijst verzoeker op de toepassing van het beginsel van het voordeel van de twijfel en stelt hij dat hij als vluchteling dient te worden erkend.

Tenslotte verwijst verzoeker met betrekking tot de subsidiaire bescherming zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet naar zijn 'Somalische' (sic) nationaliteit waardoor hij beweert dat hem de subsidiaire bescherming moet worden toegekend.

2.2. Nieuwe elementen

2.2.1. Als bijlage bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker een document van de Nationale Raad van de Orde van Artsen betreffende de leeftijdsbepaling van niet begeleide minderjarige vreemdelingen van 2010 (Verzoekschrift, bijlage 3).

2.2.2. Middels een aanvullende nota van 26 maart 2019 voegt verzoeker verder nog zijn taskara toe en de taskara van zijn vader, een brief van de dorpsoudsten die zijn problemen bevestigt, een uittreksel uit de EASO Country Guidance note and common analysis van juni 2018, een uittreksel uit het Humanitarian Needs Overview van UNOCHA van 2018 en een uittreksel uit een document van UNAMA Afghanistan Protection of Civilians in Armed Conflict, annual report 2017 (Aanvullende nota verzoeker, bijlagen 1-6).

2.3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

Op grond van artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Wanneer aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, of wanneer er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, kan de Raad de beslissing van de commissaris-generaal op grond van artikel 39/2, §1, tweede lid, 2°, van de vreemdelingenwet vernietigen.

2.4. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid, van de vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.5. Beoordeling

2.5.1. In de bestreden beslissing waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd, wordt in de eerste plaats gewezen op de beslissing van de Dienst Voogdij betreffende de leeftijdsbepaling waaruit gebleken was dat verzoekers leeftijd op 20,3 jaar geschat kan worden waardoor hij niet als minderjarige kan worden beschouwd.

Vervolgens wordt in de beslissing gewezen op de medewerkingsplicht die op verzoeker rust, waarbij van hem wordt verlangd dat hij correcte verklaringen aflegt over zijn identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. De commissaris-generaal stelt vast dat verzoeker niet heeft voldaan aan zijn plicht tot medewerking.

In de bestreden beslissing wordt erop gewezen dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde herkomst uit Achin en dat verzoeker geen realistisch beeld geeft op verschillende essentiële elementen van zijn identiteit. Hierbij wijst de commissaris-generaal op de ongeloofwaardigheid van zijn profiel als minderjarige. Verzoeker hing naar het oordeel van de commissaris-generaal een weinig helder beeld op van zijn leven als 18-jarige in Pekha. Daarnaast merkt de commissaris-generaal een tegenstrijdigheid op omdat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken stelde dat Daka in het district Achin ligt, terwijl hij op het Commissariaat-generaal verklaarde dat Daka in het district Momand Dara gesitueerd is, hoewel verzoeker er minstens één jaar verbleven heeft.

In de beslissing wordt vervolgens aangestipt dat verzoeker de komst van Daesh in Achin te vroeg situeert omdat uit de verklaringen van verzoeker blijkt dat hij de aankomst van Daesh in Achin in de zomer van 2013 situeert terwijl uit de objectieve informatie blijkt dat Daesh slechts sinds het voorjaar van 2015 in

verzoekers regio actief is. De commissaris-generaal concludeert dat deze verklaringen verzoekers voorgehouden verblijf in Achin in hoge mate ondermijnen.

Betreffende de wijze waarop de taliban met de burgers van zijn regio omgaat, wordt in de beslissing gesteld dat de kennis van verzoeker opvallende hiaten vertoont. Betreffende het innen van de *ushr* verklaarde verzoeker dat de Taliban persoonlijk aan de deur komen om *ushr* te vragen, terwijl de Taliban in werkelijkheid een nota ophangen aan de moskee of een aankondiging doen tijdens het vrijdaggebed. Ook verzoekers verklaring dat steeds één derde van de oogstopbrengst aan de Taliban moet worden afgestaan, stemt niet overeen omdat in theorie tien procent van de oogst dient te worden afgegeven en in de praktijk slechts één tot drie procent wordt afgegeven.

De commissaris-generaal merkt ook op dat verzoeker de bal mislaat betreffende oppervlaktematen in zijn regio van herkomst aangezien verzoeker blijkbaar de oppervlakte van een *jerib* niet kan inschatten, de oppervlaktemaat *biswa* niet kent en geen idee heeft hoeveel *biswa* er in één *jerib* gaan. Tevens valt het de commissaris-generaal op dat verzoeker betreffende gewichtsmaten stelde dat één *charak* drie *paw* is en blijkt dat hij het gewicht van één *ser* of één *mann* of één *kharwar* niet kan inschatten. Volgens de commissaris-generaal zwakt dit verzoekers voorgehouden profiel van iemand die in landelijke omgeving is opgegroeid sterk af.

Wat verzoekers kennis van het district Achin betreft, wordt in de beslissing aangestipt dat verzoeker een aantal plaatsen niet kent hoewel deze dicht bij het districtscentrum of dicht bij verzoekers eigen dorp Pekha liggen. Verzoeker blijkt een ander naam voor het district Ghanikhel niet te kennen en zegt wél van Mahroof Chena gehoord te hebben, maar kan dit niet lokaliseren, net zo min als de dorpen rondom Batan dat nochtans vlakbij verzoekers eigen dorp gelegen is. Verder blijkt verzoeker Kahl wel te kunnen situeren, maar kan hij geen dorpen in de buurt noemen en blijkt hij niet te weten wat er te zien is.

Betreffende de kennis over voornamen personen uit verzoekers regio concludeert de commissaris-generaal dat dit ook een heikel punt is omdat hij niet weet dat een landconflict tussen stammen reeds veel langer aan de gang is dan hij verklaart en blijkt hij onbekend met een aantal namen van Maliks en andere overheidsfiguren en herkent verzoekers bepaalde individuen op foto's niet. In de beslissing wordt er ook op gewezen dat verzoekers leidinggevende figuren van de Taliban en Daesh niet kent.

Vervolgens wordt in de beslissing gewezen op verzoekers totale gebrek aan kennis van de Afghaanse kalender. De commissaris-generaal stelde vast dat verzoeker niet in staat is zijn geboortedatum of zijn geboortemaand aan te geven, noch de datum van zijn vertrek uit Afghanistan en dat hij zelfs de maanden van de lente of de herfst niet kon opnoemen, hetgeen onaanvaardbaar is voor iemand die in een rurale omgeving is opgegroeid. Tenslotte bleek verzoeker ook niet in staat *Nowruz* als feestdag te plaatsen en kon hij ook de laatste verkiezingen in Afghanistan niet plaatsen.

De commissaris-generaal concludeert op basis van zijn vaststellingen dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Achin in de provincie Nangarhar waardoor ook zijn asielrelaas, dat daar onlosmakelijk mee verbonden is, ongeloofwaardig wordt geacht en hij niet in aanmerking komt voor de erkenning als vluchteling, noch voor de toekenning van de subsidiaire bescherming zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Betreffende de subsidiaire bescherming zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet wordt in de beslissing aangestipt dat het van cruciaal belang is om zicht te krijgen op de verblijfplaatsen van verzoeker omdat er op grond van artikel 48/5, §3 van de vreemdelingenwet geen behoefte is aan bescherming indien de asielzoeker over een intern vestigingsalternatief beschikt, terwijl dit in hoofde van verzoeker onmogelijk kan worden beoordeeld.

Wat de neergelegde documenten betreft, wordt in de beslissing gewezen op de taskara, die geen bewijs vormt van zijn (langdurig) verblijf in Achin en waarbij wordt opgemerkt dat Afghaanse documenten slechts een beperkte bewijswaarde hebben.

2.5.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

2.5.3. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en bij uitbreiding artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben betrekking op de formele motiveringsplicht (cf. RvS 21 oktober 2003, nr. 124.464). Deze heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).

2.5.4. Verzoeker voert onder andere de schending aan van artikel 1, A, (2), van het Vluchtelingenverdrag en van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. In artikel 48/3, §1, van de vreemdelingenwet, dat uitdrukkelijk als juridische grondslag in de bestreden beslissing werd opgenomen, wordt bepaald dat *“(d)e vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967”*. Om als vluchteling te worden erkend, dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A, (2), van het Vluchtelingenverdrag vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging (cf. RvS 9 januari 2007, nr. 166.421).

2.5.5. Overeenkomstig artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de richtlijn 2011/95/EU) en artikel 48/6, §1 van de vreemdelingenwet kan van een asielzoeker worden verlangd dat hij alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk aanreikt. Deze elementen hebben onder ander betrekking op zijn identiteit, nationaliteit(en), land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumenten en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

2.5.6. Verzoeker lijkt in zijn middel in de eerste plaats van oordeel dat er onvoldoende rekening werd gehouden met zijn profiel als minderjarige asielzoeker.

De Raad merkt op dat verzoekers kritiek in wezen neerkomt op het in twijfel trekken van de leeftijdsbepaling, hetgeen hij tracht te onderbouwen met een document van de Nationale Orde der artsen (Verzoekschrift, bijlage 3). De Raad stelt vast dat verzoekers kritiek niet gericht is tegen de weigeringsbeslissing van de commissaris-generaal, maar tegen de beslissing van de Dienst Voogdij van 25 april 2016 (AD, stuk 18, leeftijdsbepaling) waarbij werd vastgesteld dat verzoeker niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 5 van titel XIII, Hoofdstuk 6 *“Voogdij over niet-begeleide minderjarigen”* van de Programmawet van 24 december 2002. Zoals aangegeven op het formulier van kennisgeving van de beslissing van de Dienst Voogdij (Ibid.) kon verzoeker tegen de administratieve beslissing van de Dienst Voogdij binnen de 60 dagen na de betekening overeenkomstig artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State een beroep tot nietigverklaring instellen bij de Raad van State. Verzoeker kan het beroep in volle rechtsmacht tegen de beslissing van de commissaris-generaal niet aanwenden om de beslissing betreffende de leeftijdsbepaling aan te vechten. Aangezien niet blijkt dat verzoeker deze beslissing heeft aangevochten, staat zijn meerderjarigheid in rechte vast.

2.5.7. De stelling van verzoeker dat er in Afghanistan minder belang zou worden gehecht aan leeftijd en geboortedata dan in onze maatschappij kan niet verklaren waarom verzoeker bij zijn asielaanvraag 30 november 1998 als geboortedatum opgeeft (AD, stuk 19, bijlage 26) waardoor hij net onder de grens van de meerderjarigheid blijft. Indien verzoeker onwetend zou zijn over zijn geboortedatum of zijn leeftijd, had hij dit kunnen meedelen. Uit de gegevens van het leeftijdsonderzoek was gebleken dat de leeftijd van verzoeker op 19 april 2016 op 20,3 jaar werd geschat, waardoor hij waarschijnlijk begin 1996 geboren is (AD, stuk 18, leeftijdsbepaling). In weersprek van verzoekers beweringen wordt in de bestreden beslissing wel degelijk rekening gehouden met de jonge leeftijd van verzoeker toen hij in zijn voorgehouden land van herkomst verbleef. Er wordt immers uitdrukkelijk geconcludeerd dat verzoekers *“voorgehouden profiel van iemand die in een landelijke omgeving opgroeide en wiens familie aan landbouw deed”* ongeloofwaardig wordt geacht op basis van zijn antwoorden op specifieke vragen waarop iemand van zijn profiel en zijn leeftijd op zou moeten kunnen antwoorden.

2.5.8. De Raad merkt op dat verzoeker niets inbrengt tegen de pertinente vaststelling van de commissaris-generaal dat hij totaal niet in staat is zijn geboortedatum of de datum van zijn vertrek uit Afghanistan volgens de Afghaanse kalender weer te geven, en zelfs niet in staat blijkt te zijn het jaar, het seizoen en de maand op te geven (AD, stuk 8, gehoorverslag CGVS I, 28 maart 2017, p. 3-4). Uit de landeninformatie blijkt nochtans dat de *Hijri Shamsi*-kalender de officiële kalender is in Afghanistan en dat enkel voor documenten die een link vertonen met het buitenland de Gregoriaanse kalender wordt gehanteerd (AD, stuk 16, Landeninformatie, Dari language blog: Afghaén calendar and months of the year in Dari (2012)). Deze vaststelling doet ernstig twijfelen aan verzoekers herkomst uit Afghanistan. Het gegeven dat verzoeker bovendien niet de maanden kan opsommen in de lente of de herfst en zelfs geen notie blijkt te hebben of een bepaalde maand koud dan wel warm is (AD, stuk 8, gehoorverslag CGVS I, 28 maart 2017, p. 3), doet verdere vraagtekens rijzen bij zijn voorgehouden profiel als jonge man uit een ruraal gebied in het district Achin in de provincie Nangarhar. Door te stellen dat verzoeker zich in de tijd situeert aan de hand van de seizoenen en de religieuze feesten, slaagt hij er niet in zijn herkomst uit Afghanistan aannemelijk te maken aangezien het suikerfeest en het offerfeest niet enkel in Afghanistan gevierd worden. Bovendien bleek verzoeker niet te weten dat zijn eerste gehoor op het Commissariaat-generaal plaatsvond één week na het Afghaanse nieuwjaar, *Nowruz*, dat een belangrijke culturele en sociale binding vormt voor Afghaanse migranten in het buitenland (AD, stuk 16, Documenten, “*NPR: for Afghan immigrants, Nowruz celebrations of spring are a taste of home*”, 21 maart 2017). De Raad acht deze vaststellingen van de commissaris-generaal cruciaal om de herkomst van verzoeker uit Afghanistan in twijfel te trekken.

2.5.9. In zijn middel levert verzoeker kritiek op de beoordeling door de commissaris-generaal van zijn profiel als landbouwer. Het kan niet worden betwist dat de commissaris-generaal vragen mag stellen om het profiel van verzoeker te kunnen inschatten. Blijkens het gehoorverslag verklaarde verzoeker zelf dat zijn familie in Afghanistan over 2 *jerib* land beschikte (AD, stuk 8, gehoorverslag CGVS I, 28 maart 2017, p. 8). Verzoeker bleek niet te kunnen uitdrukken hoeveel *biswa* 1 *jerib* uitmaakt en verklaarde het volgende: “(...) *ons land is een plaats zoals de kamer* (...)” (*Ibid.*) Indien verzoeker werkelijk afkomstig is uit een ruraal gebied en gedurende zijn jeugd zou hebben meegewerkt aan de landbouwactiviteiten van zijn familie, mag worden verondersteld, zelfs indien hij enkel Koranschool heeft gevolgd, dat hij toch behoorlijk op de hoogte is van de oppervlaktematen van het landbouwareaal van zijn familie. Uit de informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat één *biswa* gelijkgesteld kan worden met één are en dat één *jerib* twintig are beslaat (AD, stuk 16, Landeninformatie, UC Davis: Fact Sheet: unit conversion (2012)). De verklaringen van verzoeker zijn echter bijzonder onduidelijk en hij verbindt de notie *jerib* blijkbaar aan de oppervlakte van een kamer, hetgeen sterke vraagtekens doet rijzen. Verzoeker kan de notities van zijn raadsman tijdens het gehoor niet aanwenden in een poging om de schriftelijke neerslag van het gehoorverslag, dat door een onafhankelijke *protection officer* wordt opgesteld, te verduidelijken. Ook wat de gewichtsmaten betreft, blijkt verzoeker enkel te kunnen aangeven dat 1 *paw* “*heel klein is*”, maar dat hij voor de rest niet weet hoeveel een *charak* en een *mann* is en geen concrete vergelijking kan maken tussen 1 *kharwar* tarwe (die volgens verzoeker in één emmer zou passen) en een ander voorwerp (AD, stuk 8, gehoorverslag CGVS I, 28 maart 2017, p. 9 + AD, stuk 16, Landeninformatie, UC Davis: Fact Sheet: unit conversion (2012)). Zelfs indien abstractie wordt gemaakt van een term in het Dari die werd gebruikt, blijkt dat verzoeker geen praktische kennis tentoonspreidt van oppervlaktematen en gewichtsmaten. Verzoeker kan niet worden gevolgd waar hij stelt dat dit vaardigheden zouden betreffen waar een niet geschoolde persoon niet over zou beschikken of dat hij op deze vragen omwille van stress niet zou kunnen antwoorden omdat dit gegevens zijn die in de alledaagse praktijk aan bod komen als men tarwe, maïs en papaver verbouwt, zoals verzoeker verklaarde (AD, stuk 8, gehoorverslag CGVS I, 28 maart 2017, p. 8).

2.5.10. De Raad stelt vast dat verzoeker niet kan worden gevolgd waar hij poneert dat verzoeker een doorleefde kennis tentoonspreidde over het vee. Verzoeker kon de soort koeien en geiten waarover zijn familie beschikte niet benoemen en bleek niet zo bekend te zijn met de duur van de dracht en zoogperiode van het vee (AD, stuk 5, gehoorverslag CGVS II, 19 juli 2017, p. 5-7), hoewel hij volgens zijn verklaringen blijkbaar gedurende zijn ganse jeugd dagelijks gras zou hebben gebracht naar de dieren.

2.5.11. Verzoeker beweert in zijn middel dat de commissaris-generaal een beoordelingsfout zou maken bij het schetsen van zijn activiteiten als 18-jarige in Achin. Indien verzoeker, zoals geschat bij zijn leeftijdsbepaling, in 1996 geboren is, dan was hij bij zijn vertrek uit Afghanistan in 2015 inderdaad ongeveer 18 jaar oud. Indien rekening wordt gehouden met het feit dat hij ongeveer een jaar voor zijn vertrek uit Afghanistan vanuit Achin naar Momand Dara verhuisd is, was hij ten tijde van zijn verblijf in Achin maximaal 16 à 17 jaar oud. Ter terechtzitting zet de vertegenwoordiger van de commissaris-generaal deze materiële mislag recht. Samen met de commissaris-generaal stelt de Raad vast dat

verzoeker, ondanks het feit dat hij iets jonger was, tijdens zijn gehoor een weinig overtuigende beschrijving van zijn dagelijkse bezigheden in Achin gaf waarbij hij stelde dat hij dagelijks gras bracht, ontbijt naar zijn vader bracht en speelde en wat rondhing omdat er niets anders te doen was (AD, stuk 5, gehoorverslag CGVS II, 19 juli 2017, p. 3). Uit het geheel van zijn verklaringen blijkt niet dat hij de handen uit de mouwen stak, voor de koeien van de familie zorgde en bijdroeg aan de economische activiteit van zijn gezin, zoals hij thans in zijn middel beweert.

2.5.12. In zijn verzoekschrift overloopt verzoeker uitgebreid de antwoorden betreffende de stammen en de substammen, de dorpen en de Maliks die hij wél kon geven, en is hij van oordeel dat van hem, gezien zijn jonge leeftijd toen hij nog in Afghanistan verbleef, een te uitgebreide kennis wordt verlangd. Daarnaast herhaalt verzoeker in zijn middel een aantal van zijn verklaringen over de dierenhuiden, de radiozenders en het feit dat hij bepaalde zangers en zangeressen bleek te kennen. De informatie die verzoeker wel kon verschaffen is evenwel niet van aard om aannemelijk te maken dat hij afkomstig zou zijn uit Achin, dat blijkbaar één van de meer afgelegen rurale districten van de provincie Nangarhar is (AD, stuk 16, Landeninformatie, Elections Pajhwok: Nangarhar local authorities (administrative units))

2.5.13. Daargelaten de vraag of de kennis die werd bevraagd te veel de vorm van een examen aannam, dringt zich de vaststelling op dat van verzoeker minstens mag worden verwacht dat hij doorleefde verklaringen kan afleggen over de elementen die de kern uitmaken van zijn relaas. Verzoeker verklaarde immers dat hij gevlucht is na een discussie met iemand van Daesh omdat hij in de bergen bij de geiten naar een radio aan het luisteren was (AD, stuk 17, Vragenlijst DVZ, 25 mei 2016, vraag 5). Uit de verklaringen van verzoeker blijkt dat hij het verschil tussen de Taliban en Daesh niet kan duiden (AD, stuk 8, gehoorverslag CGVS I, 28 maart 2017, p. 20). Verzoeker stelde uitdrukkelijk dat Daesh 2 à 2,5 jaar voor zijn vertrek actief werd in zijn regio (*Ibid.*, p. 15), hetgeen zou betekenen dat Daesh reeds sinds het voorjaar van 2013 actief zou zijn in de provincie Nangarhar in Afghanistan. De verklaringen van verzoeker druisen in tegen de objectieve informatie uit het administratief dossier waaruit blijkt dat de eerste meldingen van de aanwezigheid van Daesh in de provincie Nangarhar slechts dateren van het late voorjaar van 2015 (AD, stuk 16, Landeninformatie, CEDOCA COI Focus: Afghanistan: Islamitische Staat in Afghanistan, 10 juli 2015, p. 14-17). De geloofwaardigheid van verzoekers asielaanvraag komt ernstig op de helling te staan doordat hij de opkomst van Daesh in zijn provincie, hetgeen eigenlijk de kern van zijn asielaanvraag uitmaakt, chronologisch onjuist situeert. Er kan dan ook niet worden ingezien waarom verzoeker van de commissaris-generaal zou verlangen dat het thema van de activiteiten van Daesh in zijn dorp verder zou moeten worden uitgediept, zoals hij in zijn middel betoogt.

2.5.14. Uit de verklaringen van verzoeker blijkt dat hij stelde dat iedereen aan de Taliban één derde van zijn oogst diende af te geven (AD, stuk 5, gehoorverslag CGVS II, 19 juli 2017, p. 12) en dat iemand van de Taliban dan thuis langskomt om dit gedeelte op te eisen (*Ibid.*, p. 17), terwijl uit de informatie uit het administratief dossier blijkt dat in de praktijk maximaal de tegenwaarde van 10 procent van de oogst en in de praktijk zelfs vaak een beperkter percentage als *ushr* wordt opgeëist (AD, stuk 16, Landeninformatie, Afghanistan Research and Evaluation Unit The devil is in the details: Nangarhar's continued decline into insurgency, violence and widespread drug production, februari 2016, p. 10-11) en dat dit onder andere in Achin niet via een individueel bezoek, maar via aankondigingen bij de moskee of gedurende het vrijdaggebed wordt meegedeeld (*Ibid.*). Aangezien de verklaringen van verzoeker niet blijken overeen te stemmen met de landeninformatie, kan niet worden ingezien hoe de commissaris-generaal een beoordelingsfout zou begaan door de verklaringen van verzoeker als ongeloofwaardig af te doen. Verzoeker blijft immers in gebreke om objectieve informatie aan te brengen die een ander licht werpt op het breukdeel en de inningswijze van de *ushr* in Achin.

2.5.15. De stukken die verzoeker middels zijn aanvullende nota van 26 maart 2019 heeft meegedeeld doen geen afbreuk aan voorgaande overwegingen.

Bovendien dient te worden aangestipt dat artikel 48/6, eerste lid, van de vreemdelingenwet voorschrijft dat de asielzoeker alle elementen ter staving van zijn asielaanvraag zo spoedig mogelijk dient aan te brengen. De omstandigheid dat artikel 39/76, §1, tweede lid, van de vreemdelingenwet de partijen toelaat om tot de sluiting der debatten middels een aanvullende nota nieuwe elementen ter kennis brengen, ontslaat hen niet van de verplichting om de stukken bij te brengen vanaf het ogenblik dat zij hierover beschikken. Deze bepaling biedt hen enkel de mogelijkheid om elementen, die zij onmogelijk eerder konden aanbrengen, alsnog op de terechtzitting aan te reiken. Door deze elementen slechts twee dagen voor de terechtzitting ter kennis te brengen, bemoeilijkt verzoeker een vlotte afwikkeling en een goede rechtsbedeling omdat de terechtzitting niet optimaal kan worden voorbereid. Tevens komen de rechten van verdediging van de verwerende partij in het gedrang omdat deze onmogelijk kan overgaan tot een

grondige analyse van de neergelegde stukken. De neergelegde stukken zullen noodzakelijkerwijs slechts summier geanalyseerd worden en zullen enkel aanleiding geven tot het in artikel 39/76, §1, derde lid, van de vreemdelingenwet bedoelde onderzoek door de commissaris-generaal indien deze de kans aanzienlijk groter maken dat de vreemdeling in aanmerking komt voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De neergelegde taskara van verzoeker en de taskara van zijn vader (Aanvullende nota verzoeker, bijlagen 1 en 2) bieden geen uitsluitel over de vraag waar verzoeker voor zijn komst naar België heeft verbleven en zijn dus niet van aard om het determinerend motief van de bestreden beslissing aan het wankelen te brengen. Met betrekking tot de brief van de dorpsoudsten (Aanvullende nota verzoeker, bijlage 3), die in het Dari/Pashtou is opgesteld, dient te worden opgemerkt dat deze niet voorzien is van een voor eensluidend verklaarde vertaling waardoor deze op grond van artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: het PR RvV) niet in overweging worden genomen. Er wordt door verzoeker ook niet verduidelijkt hoe hij meer dan 3,5 jaar na datum plots in het bezit kwam van een document dat zijn problemen zou bevestigen. Bovendien wijst de Raad op de informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd waaruit blijkt dat nagenoeg alle documenten eenvoudig tegen betaling kunnen worden verkregen of worden vervalst waardoor documenten uit Afghanistan slechts zeer beperkte bewijswaarde hebben (AD, stuk 16, Landeninformatie, COI Focus Afghanistan, corruptie en valse documenten, 27 juni 2013). De overige documenten uit de aanvullende nota (een uittreksel uit de EASO Country Guidance note and common analysis van juni 2018, een uittreksel uit het Humanitarian Needs Overview van UNOCHA van 2018 en een uittreksel uit een document van UNAMA Afghanistan Protection of Civilians in Armed Conflict, annual report 2017 (Aanvullende nota verzoeker, bijlagen 4, 5 en 6) hebben betrekking op de veiligheidssituatie in Afghanistan en kunnen, zoals hieronder zal blijken niet op de persoon van verzoeker worden betrokken, zodat ze niet relevant zijn bij de beoordeling van zijn behoefte aan internationale bescherming.

2.5.16. De Raad wenst tenslotte te benadrukken dat de motivering van de bestreden beslissing als geheel moet worden gelezen en niet als een samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vastgestelde tegenstrijdigheden en onwetendheden op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat de geloofwaardigheid van het asielrelaas wordt ondermijnd (RvS 10 oktober 2006 nr. 163.381; RvS 9 december 2005, nr. 138.319). Op grond van het geheel van zijn vaststellingen kon de commissaris-generaal rechtsgeldig concluderen dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Achin in de provincie Nangarhar en zelfs niet wist te overtuigen dat hij daadwerkelijk de Afghaanse nationaliteit zou hebben. Omwille van de ongeloofwaardigheid van zijn herkomst, kan er geen enkel geloof worden gehecht aan het asielrelaas dat verzoeker in het district Achin situeert, waardoor hij op grond van deze feiten onmogelijk in aanmerking kan komen voor de erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire bescherming zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

2.5.17. Het door verzoeker geschonden geachte artikel 48/4 van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“§ 1.

De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2.

Ernstige schade bestaat uit:

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

2.5.18. Ter terechtzitting wijst de raadsman van de verwerende partij erop dat het verzoekschrift een materiële misslag bevat waar met betrekking tot de weigering van de subsidiaire bescherming wordt verwezen naar verzoekers “Somalische” nationaliteit.

2.5.19. Samen met de commissaris-generaal in de bestreden beslissing merkt de Raad evenwel op dat het van cruciaal belang is dat diegene die zich beroept op de subsidiaire bescherming op grond van het willekeurig geweld, zowel zijn land als zijn specifieke regio van herkomst aannemelijk maakt. Zoals de commissaris-generaal terecht stelt, dient verzoeker enig verband met zijn persoon aannemelijk te maken. De commissaris-generaal stelt hierover het vollende in de bestreden beslissing: *“Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.”* Aangezien verzoekers werkelijke herkomst onduidelijk blijft, kan hij zich niet beroepen op de bepaling inzake subsidiaire bescherming uit artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

2.5.20. Er werd geen schending aannemelijk gemaakt van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, noch van de artikelen 48/3, 48/4 en/of 48/6 van de vreemdelingenwet. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke feitelijke en juridische overwegingen. Verzoeker toont niet aan dat de commissaris-generaal met bepaalde elementen geen of onvoldoende rekening zou hebben gehouden. Er is geen sprake van een schending van de motiveringsplicht, noch van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoeker heeft geen kennelijke beoordelingsfout aangetoond.

Het enig middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A, (2), van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien augustus tweeduizend negentien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. S. BEERNAERTS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. BEERNAERTS

F. TAMBORIJN